

הפרה והכסח

(1) במדבר יט, א-כב

(א) וידבר ה' אל-משה ואל-אהרן לאמר: (ב) זאת חקת התורה אשר-צוה ה' לאמר דברו אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום אשר לא-עלה עליה על: (ג) ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציא אתה אל-מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: (ד) ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל-נכח פני אהל-מועד מדמה שבע פעמים: (ה) ושחף את-הפרה לעינו את-עדה ואת-בשרה ואת-דמה על-פרשה ישרף: (ו) ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוך שרפת הפרה: (ז) וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל-המחנה וטמא הכהן עד-הערב: (ח) והשחף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד-הערב: (ט) ואספו איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: (י) וכבס האסף את-אפר הפרה את-בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: (יא) הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: (יב) הוא יתחטא-בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם-לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: (יג) כל-הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-משכן ה' טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כל מי נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: (יד) זאת התורה אדם כי-ימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל יטמא שבעת ימים: (טו) וכל כלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל עליו טמא הוא: (טז) וכל אשר-יגע על-פני השדה בחלל-הרב או במת או-בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: (יז) ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-כלי: (יח) ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על-האהל ועל-כל-הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל-הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: (יט) והזה הטהור על-הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: (כ) ואיש אשר-יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את-מקדש ה' טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא: (כא) והיתה להם לחקת עולם ומזה מי-הנדה וכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד-הערב: (כב) וכל אשר-יגע-בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד-הערב:

(2) משנה מסכת פרה פרק ג

... וזקני ישראל היו מקדימים ברגליהם להר המשחה ובית טבילה היה שם ומטמאים היו את הכהן השורף את הפרה מפני הצדוקים שלא יהיו אומרים במעורבי שמש היתה נעשית:

(3) משנה מסכת פרה פרק ג משנה י

נבקעה ועמד חוץ מגתה נטל עץ ארז ואזוב ושני תולעת אמר להן עץ ארז זה עץ ארז זה אזוב זה אזוב זה שני תולעת זה שני תולעת זה ג' פעמים על כל דבר ודבר והם אומרים לו הין והין ג' פעמים על כל דבר ודבר:

(4) משנה מסכת מנחות פרק י משנה ג

כיצד היו עושים שלוחי בית דין יוצאים מערב יום טוב ועושים אותו כריכות במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור וכל העיירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם כדי שיהא נקצר בעסק גדול כיון שחשכה אומר להם בא השמש אומרים הין בא השמש אומרים הין מגל זו אומרים הין מגל זו אומרים הין קופה זו אומרים הין קופה זו אומרים הין בשבת אומר להם שבת זו אומרים הין שבת זו אומרים הין אקצור והם אומרים לו קצור אקצור והם אומרים לו קצור שלשה פעמים על כל דבר ודבר והם אומרים לו הין הין הין כל כך למה מפני הביתוסים שהיו אומרים אין קצירת העומר במוצאי יום טוב:

(5) משנה מסכת פרה פרק ד

פרת חטאת ששחטה שלא לשמה קבל והזה שלא לשמה או לשמה ולשמה פסול ר"א מכשיר ושלא רחוק ידים ורגלים פסולה ר"א מכשיר ושלא בכהן גדול פסולה ר' יהודה מכשיר ומחוסר בגדים פסולה ובכלי לבן היתה נעשית:

(6) משנה מסכת פרה פרק ג

ב' חצרות היו בירושלים בנויות ע"ג סלע ותחתיהם חלול מפני קבר התהום ומביאים נשים עוברות ויולדות שם ומגדלות שם את בניהן ומביאים שוורים ועל גביהן דלתות ותנוקות יושבין על גביהן וכוסות של אבן בידם הגיעו לשלוח ירדו ומלאום ועלו וישבו על גביהן ר' יוסי אומר ממקומו היה משלשל וממלא:

ג' באו להר הבית וירדו הר הבית והעזרות תחתיהם חלול מפני קבר התהום ובפתח העזרה היה מתוקן קלל של חטאת ומביאין זכר של רחלים וקושרים חבל בין קרניו וקושרים מקל ומסבך בראשו של חבל וזורקו לתוך הקלל ומכה את הזכר ונרתע לאחוריו ונוטל ומקדש כדי שיראה על פני המים רבי יוסי אומר אל תתנו מקום לצדוקים לרדות אלא הוא נוטל ומקדש:

(7) משנה מסכת פסחים פרק ה

ה' הפסח נשחט בשלש כתות שנאמר (שמות יב) ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל קהל ועדה וישראל נכנסה כת הראשונה נתמלאת העזרה נעלו דלתות העזרה תקעו הריעו ותקעו הכהנים עומדים שורות שורות ובדיהם בזיכי כסף ובזיכי זהב שורה שכולה כסף וכסף ושורה שכולה זהב לא היו מעורבין ולא היו לבזיכין שוליים שמא יניחום ויקרש הדם:

ו' שחט ישראל וקבל הכהן נותנו לחבירו וחבירו לחבירו ומקבל את המלא ומחזיר את הריקן כהן הקרוב אצל המזבח זורקו זריקה אחת כנגד היסוד:

(8) מקצת מעשה תורה 4QMMT

[the priest shall take] 1. [the] hyssop and the [crimson cloth and cast it into the burning of the cow] 2. [and] a man purified from any impurity (which lasts until) evening [shall gather the ash of the cow and give it] 3. to] the priest who purges with the blood of the cow. And anyone [who touches the ash or carries] 4. [t]he clay [vessels,] with [whi]ch they purge (in accordance with) the law of [purification offering(?), shall bathe] 5. in water and [be im]pure until the ev[en-] ing. And one who touches [the] wetness of the lustration water becomes im[pure. And let no] man [sprinkle] 6. th[e] lustration water upon those defiled by a c[orpse]. Only a priest who is pure shall [sprinkle] 7. [upon] them, fo[r] he [is pur]ging the impu[re]. And a child shall not sprinkle upon the impure.